toString השיטה

כשאנו מדפיסים משתנה מטיפוס פשוט כלשהו, מה שמודפס הוא ערכו של המשתנה.

```
int i = 5; אם i וערכו הוא , i וערכו הוא i וערכו הוא i לדוגמא, אם i וערכו הוא i וערכו הוא i כאשר i כאשר i כאשר נכתוב את הפקודה כאשר נכתוב את הפקודה יודפס הערך 5.
```

מה יקרה אם נרצה להדפיס אובייקט! מה יודפס!

בדרך כלל, כשאנו רוצים להדפיס אובייקט, אנו רוצים להדפיס תיאור שלו . הדרך הטובה ביותר להדפיס תיאור של (instance variable) שלו להדפיס תיאור של אובייקט היא להדפיס את תיאורי משתני המופע (instance variable) שלו ואת ערכיהם.

כך למשל, אם המחלקה Person מכילה שני משתני מופע (שדות, תכונות) שהם שמו וגילו של האדם שמיוצג על-ידי האובייקט, כשנדפיס את האובייקט, נרצה שיופיעו בהדפסה השם והגיל של האדם. להלן הגדרת המחלקה:

```
public class Person
{
    String _name;
    int _age;
    // הבנאים והשיטות הושמטו
```

: כשנרצה להדפיס אובייקט מהמחלקה Person נעשה זאת כך

```
System.out.println ("Name = " + _name + "\t age = " + _age); (שימו לב שצמד התווים h מסמן מעבר של tabulator שימו לב שצמד התווים h מסמן מעבר לשורה (שימו לב שדמד התווים h מסמן מעבר של חדשה).
```

ב- Java קיימת שיטה בשם toString שזו חתימתה: toString קיימת שיטה בשם Java קיימת שיטה בשם toString שזו חתימתה, ללא פרמטרים והיא מחזירה אובייקט כפי שאפשר להבין מהחתימה, השיטה היא שיטה ציבורית, ללא פרמטרים והיא ליצור ייצוג של מטיפוס String, כלומר מחרוזת תווים. המטרה של השיטה (string). הדבר שימושי מאד כאשר ברצוננו להדפיס על הפלט אובייקט כלשהו.

נכון שאנו יכולים גם לכתוב שיטה בשם ()printPerson שתדפיס את התיאור של אדם בעזרת הפקודה System.out.println כמו שעשינו לעיל, אבל קריאה לשיטה זו תגביל אותנו. לדוגמא, הפקודה println (מעבר שורה בסוף ההדפסה). מה יקרה אם נרצה להדפיס פעמיים בשורה אחת את פרטי האדם? נצטרך שיטה אחרת עם println. זה בהחלט לא יעיל וממש נוגד את חוקי השימוש החוזר בשיטה ואת חוקי התכנות מונחה העצמים ליצור שיטות שונות להדפסה.

יותר מכך, השיטה ()printPerson מגבילה אותנו שההדפסה תיעשה דווקא על המסך. ומה אם toString() -נרצה להדפיס לתוך קובץ? הפתרון הוא שיטת

מסיבות שנלמד מאוחר יותר ביחידות 11-12, השיטה מוגדרת בכל מחלקה, אבל כדי להשתמש בה אנו בכל זאת צריכים להגדיר אותה מחדש. בהגדרה שלנו אנו נחליט איך אנחנו רוצים לייצג את האובייקט של המחלקה, מה בדיוק לכתוב ואלו שדות להציג. אנו ניצור את המחרוזת שתייצג לדעתנו בצורה הטובה ביותר את האובייקט, ונחזיר אותה בעזרת הפקודה return.

כך למשל תיראה השיטה (ל toString שתיארנו לעיל:

```
public String toString()
{
    String s = new String();
    s = "Name = " + _name + "\t age = " + _age;
    return s;
}

public String toString()
{
    return "Name = " + _name + "\t age = " + _age;
}
```

עכשיו, הפעלת השיטה על האובייקט מחזירה לנו ייצוג בעזרת מחרוזת של האובייקט. אם אנו רוצים להדפיס את האובייקט (נניח ששמו הוא p), מה שנותר לנו לעשות הוא לכתוב כך:

```
System.out.println (p.toString());
```

אבל, מתברר שגם זה לא נחוץ . מספיק שנכתוב את הפקודה ; מחברר שגם זה לא נחוץ . מספיק שנכתוב את הפקודה של ההדפסה מקבלת כפרמטר ותודפס המחרוזת המייצגת את האובייקט. זה קורה כי הפקודה של ההדפסה מקבלת כפרמטר אובייקט מטיפוס String. כאשר הקומפיילר (מהדר) מחכה לאובייקט מטיפוס string ואין לו toString() כזה, הוא אוטומטית קורא לשיטה

אבל שימו לב, אם לא מוגדרת השיטה toString במחלקה שלכם, ותכתבו את פקודת ההדפסה באחת משתי הצורות שלעיל, לא יודפס האובייקט בצורה מחרוזתית, אלא יודפס ערך אחר (שלמעשה מציין את הכתובת של האובייקט בזיכרון). שוב, הסיבות לכך יילמדו בהמשך הקורס.